

Paul Craig Roberts: Washington oživil hrozbu jaderného armagedonu

- CZ24 News | 22. ledna 2023

USA: Jako účastník studené války ve 20. století vám mohu říci, že kubánská krize měla za následek přesvědčení vedoucích představitelů USA a SSSR, že je třeba vytvořit důvěru mezi oběma jadernými velmocemi, aby se vyřešily neshody a zabránilo se opakování napětí na úrovni kubánské krize.

Prezident John F. Kennedy a sovětský vůdce Nikita Chruščov spolupracovali nezávisle na svých vojensko-bezpečnostních byrokraciích na řešení této otázky. Oba na to doplatili. Prezidenta Kennedyho zavraždila CIA a sbor náčelníků štábů, kteří byli odhodláni neztratit sovětského nepřítele, jenž ospravedlňoval jejich moc a rozpočty. Chruščov byl odstaven od moci zastánci tvrdé linie komunistické strany, kteří byli podezřívaví z ústupků kapitalistickému nepříteli.

Poté, co se prezident Johnson znemožnil ve vietnamské válce, obnovil prezident Nixon politiku snižování napětí prezidenta Kennedyho. Následovala jednání o omezení strategických zbraní (SALT) a dohody o omezení zbrojení. Prezident Nixon je završil otevřením se Číně a nahrazením tohoto napjatého vztahu politikou „jedné Číny“. To bylo pro americký vojensko-bezpečnostní komplex opět příliš a společně s Washington Postem zinscenovali skandál „Watergate“, aby ho odstranili z funkce.

Prezident Carter se snažil pokračovat v budování mostů. Podepsal dohodu SALT II, kterou inicioval Nixon, ale Carter měl plné ruce práce s Izraelem a Palestinou. Situace čekala na prezidenta Reagana, aby přinesl konec studené války.

Prezident Reagan byl bojovníkem proti studené válce, který ji chtěl ukončit. Nenáviděl to, co nazýval „těmi božími jadernými zbraněmi“. Považoval za hrozné, že svět nadále žije pod hrozbou jejich použití.

Prezident Reagan byl přesvědčen, že sovětská ekonomika je rozbitá a nelze ji opravit, zatímco správná politika by mohla napravit ekonomiku USA. Jakmile by byla americká ekonomika opravena, mohl by vyvinout tlak na sovětské vedení, aby zasedlo k jednacímu stolu a to hrozbou závodů ve zbrojení, které by rozbitá sovětská ekonomika nemohla zvládnout.

Problémem byla stagflace a řešením Kemp-Rothův návrh zákona, který jsem vypracoval a vysvětlil Sněmovně reprezentantů a Senátu. Republikánská menšina v rozpočtovém výboru Sněmovny reprezentantů jej podpořila. Demokratický senátor Russell Long, předseda finančního výboru Senátu, jej podpořil, stejně jako demokratický předseda Společného hospodářského výboru Lloyd Bentsen a demokratický senátor v senátním výboru pro ozbrojené služby Sam Nunn. Podpořili ji i noví energičtí republikánští senátoři jako Orrin Hatch a S. I. Hayakawa. Reagan jej přijal, vedl na něm kampaň a jmenoval mě do funkce ministra financí USA, abych zákon dostal z jeho administrativy a Kongres o něm mohl hlasovat.

Tváří v tvář prezidentov Reaganovi, odhodlanému ukončit studenou válku CIA řekla, že nesmí obnovit závody ve zbrojení, protože by Sověti zvítězili. Agentura to zdůvodňovala tím, že sovětská ekonomika je plánovaná a tím pádem může sovětské vedení vložit do armády mnohem větší procento zdrojů společnosti než Reagan.

Aby se vypořádal s CIA, zřídil Reagan tajný výbor, který měl případ CIA prozkoumat. Zařadil do něj i

mě. Závěr výboru zněl, že postavení CIA vychází z její moci, která jí zajišťuje pokračování studené války.

Politika sbližování Reagana a Gorbačova se udržela i za vlády George Bushe mladšího. Prezident Bush (starší) a ministr zahraničí James Baker slíbili Gorbačovovi, že nedojde k přesunu NATO na východ, pokud bude souhlasit se sjednocením Německa.

Někteří američtí konzervativci si politiku prezidenta Reagana mylně vykládají jako nepřátelskou vůči Rusku, jejímž cílem bylo vyhrát studenou válku. Reagan řekl, že cílem není studenou válku vyhrát, ale ukončit ji. Kolaps Sovětského svazu byl důsledkem toho, že členové tvrdé linie komunistické strany SSSR, znepokojení Gorbačovovým rychlým uvolněním východní Evropy, jej umístili do domácího vězení, čímž uvedli do pohybu události, které vedly ke kolapsu vlády. Pro Washington to bylo stejné překvapení jako pro Moskvu.

Smyslem této stručné historie je porovnat snahy amerických prezidentů o snížení napětí během studené války ve 20. století se snahami Washingtonu v 21. století tento úspěch zvrátit a zvýšit napětí na současný vrchol.

Za tuto katastrofu vděčíme neokonzervativcům. Neokonzervativci byli zodpovědní za Írán-Contra a prezident Reagan je vyhodil a stíhal. Reaganův nástupce, prezident George Bush, je omilostnil a oni se dostali do řad konzervativců a na politické pozice ve vládě. Když se zhroutil Sovětský svaz, přišli s Wolfowitzovou doktrínou, která vyhlásila hegemonii USA nad světem jako hlavní cíl americké zahraniční politiky.

Prvním projevem neokonzervativní zrady bylo 12. března 1999, kdy Clintonův režim rozšířil NATO na východ a začlenil do něj Českou republiku, Maďarsko a Polsko, čímž porušil slib, který dali Gorbačovovi prezident George Bush a ministr zahraničí James Baker. To byl pro rodící se ruský stát první náznak toho, že slovo americké vlády nic neznamená.

Padl falešný argument, že žádný takový slib nebyl učiněn, a pokud ano, tak se nepočítá, protože nebyl písemný. Vím jistě, že slib byl dán, a to nejen Washingtonem, ale i samotným NATO. Viz: [ZDE](#), (nebo česky [ZDE](#)).

Po rozšíření NATO v roce 1999 následovalo v roce 2004 Bulharsko, Estonsko, Litva, Lotyšsko, Rumunsko, Slovensko a Slovinsko. Nakonec v roce 2009 se přidaly Albánie a Chorvatsko, v roce 2017 Černá Hora a v roce 2020 Severní Makedonie.

Čtenáři musí pochopit, co to znamená. Vláda USA převzala území, které bylo dříve sovětským impériem, a přeměnila je na impérium Washingtonu. Washington dokázal, že sověští komunističtí zastánci tvrdé linie měli pravdu, že je chybou důvěřovat Západu.

Dvanáct dní po vstupu Čechů, Maďarů a Poláků do NATO zahájilo NATO bez souhlasu OSN tříměsíční bombardovací kampaň proti Svazové republice Jugoslávii, která vedla k rozpadu země.

V roce 2001 neokonzervativní režim prezidenta George W. Bushe vypověděl USA ze smlouvy ABM, základního kamene dohod o kontrole a snižování zbrojení dosažených ve 20. století. Odstoupení Washingtonu mělo rovněž za následek zrušení smlouvy START II, protože souhlas Ruska se smlouvou START II byl podmíněn setrváním USA ve smlouvě ABM.

Následovala další výše popsaná doplnění NATO.

V roce 2007 americká vláda oznámila, že na hranicích Ruska budou v Polsku umístěny rakety schopné nést jaderné zbraně. Zjevně nepravdivé bylo tvrzení, že se jedná o obranný systém proti

iránskému útoku na Evropu. Takové tvrzení muselo Kreml kromě znepokojení i pobavit.

V roce 2008 gruzínská armáda vycvičená a vybavená Spojenými státy (provincie bývalého Sovětského svazu) vtrhla do Jižní Osetie a zabila ruské mírové jednotky. Ruská armáda vstoupila do konfliktu, rychle gruzínskou armádu porazila a stáhla se, čímž vyvrátila tvrzení, že Putin hodlá obnovit sovětské impérium. Washington a jeho mediální děvky tento konflikt zkreslily, stejně jako ukrajinský konflikt, jako ruskou invazi do Gruzie.

V roce 2014 Washington svrhl ukrajinskou vládu a nastolil loutkový režim. Tento režim začal útočit na ruské obyvatelstvo Donbasu. Následujících 8 let byly tisíce Rusů vražděny neonacistickými milicemi a ukrajinskými ozbrojenými silami, zatímco se prezident Putin bezvýsledně snažil dosáhnout toho, aby Západ dodržoval Minskou dohodu. Francouzští a němečtí představitelé, kteří Minskou dohodu podepsali, nedávno přiznali, že šlo o trik, který měl Putina oklamat, zatímco USA a NATO vybudovaly a vybavily velkou ukrajinskou armádu. V únoru 2022 byla tato armáda připravena vtrhnout do Donbasu a zlikvidovat dvě nezávislé republiky, čímž vyprovokovala ruskou intervenci.

Rok 2014 přinesl také sestřelení letu Malaysia Airlines 17, které, falešně obviněné Rusko, posloužilo k zahájení propagandistické kampaně proti Rusku a ospravedlnění zahájení hospodářských sankcí proti Rusku.

V roce 2018 prezident Trump, poražený falešným narativem „Russiagate“, odstoupil od smlouvy INF, aby dokázal, že je vůči Rusku tvrdý, a ne ruský agent.

V roce 2018 se také objevil vykonstruovaný případ údajné otravy Sergeje a Julie Skripalových ve Velké Británii ruským nervovým plynem, kterou nějakým způsobem přežili. Z údajné události byl obviněn Putin. Skripalovi záhadně zmizeli a od té doby o nich nikdo neslyšel.

V roce 2020 Washington odstoupil od Smlouvy o otevřeném nebi.

V prosinci 2021 a lednu 2022 Kreml usilovně usiloval o uzavření smlouvy o vzájemné bezpečnosti s USA a NATO a byl chladně odmítnut americkým ministrem zahraničí a generálním tajemníkem NATO. Místo toho byla na hranicích Donbasu připravena početná ukrajinská armáda a začalo těžké ostřelování, které v únoru 2022 přivedlo Rusy.

V roce 2022 byly na Rusko uvaleny další sankce a byly zabaveny ruské devizové rezervy. Na Ukrajinu začaly přicházet masivní dodávky zbraní z USA a NATO. V září 2022 USA a Spojené království vyhodily do povětří plynovody Nordstream, přičemž Washington obvinil Rusko ze sabotáže vlastních plynovodů.

Snahy amerických prezidentů 20. století o ukončení studené války, omezení zbrojení a snížení možnosti jaderné války byly v 21. století zcela převálcovány vládami ovládanými neokonzervativci. Napětí je dnes mnohem větší než kdykoli během studené války ve 20. století. Kreml dnes otevřeně prohlašuje, že ruská vláda nemá k Západu žádnou důvěru a věří, že Západ má v úmyslu Rusko zničit. To je nesmírně nebezpečné. Během studené války došlo k mnoha případům falešných poplachů ohledně přilétajících raket ICBM, ale ani jedna strana jim nevěřila, protože probíhající jednání vytvořila rámec vzájemné důvěry. Tento úspěch promarnilo americké vedení 21. století, které ve snaze dosáhnout neokonzervativního cíle americké hegemonie nechalo dveře jadernému armagedonu dokořán.

Situace je ještě horší, než ukazují hodiny soudného dne atomových vědců. Správný čas je jedna nanosekunda do půlnoci.

A na Západě není nikdo, kdo by to vzal v úvahu. Už nejsou prezidenti jako Kennedy, Nixon, Reagan

ani experti jako Steven Cohen. Američtí zahraničněpolitici „experti“ jsou sbírkou děvek na vojensko-bezpečnostní granty a poradenské firmy a presstitutky oficiální narativy spíše podporují, než aby je zkoumaly. Jak jsem již dříve informoval, David Johnson z Univerzity George Washingtona denně poskytuje seznam komentářů médií a akademiků ke vztahům USA a Ruska. Nereálnost téměř všech z nich je k neuvěření. Je těžké uvěřit, že zahraničněpolitickou komunitu, která nás provedla studenou válkou, nahradily rusofobní emoce neschopné objektivního uvažování a neuvědomující si nebezpečnou situaci, kterou vytvořily.

Místo toho tu máme neokonzervativce, žvanící o tom, jak můžeme vyhrát jadernou válku.

Jsme supervelmocí, která se stala nebezpečnou sobě i celému světu díky naprosté absenci jakéhokoli uvědomění a jakéhokoli vedení.

AUTOR: Paul Craig Roberts

ZDROJ: [1](#) / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ